

Myndigheten för samhällsskydd och beredskap
651 81 Karlstad

Yttrande avseende förslag till föreskrifter om förvaring av explosiva varor

Undertecknade organisationer (nedan kallade Skytterörelsen) får härmed anföra följande synpunkter på rubricerat förslag.

Sammanfattning

Skytterörelsen konstaterar att:

- huvuddelen av föreskrifterna inte längre föreslås gälla förvaring av ammunition (inklusive tändhattar) som omfattas av innehavstillstånd enligt vapenlagstiftningen.
- risk föreligger att detta inte tillräckligt klart framgår av föreskrifterna
- den mängd krut som enligt förslaget får förvaras i bostad inte är tillfyllest samt att
- kravet på förvaring av krut i säkerhetsskåp inte står i relation till krutets stöldbegärlighet och dessutom motverkar huvudsyftet med lagen om brandfarliga varor.

Skytterörelsen kräver därför att:

- det skall framgå av texten 4 kap 5 § och 7 kap 3 § att mängden finkalibrig ammunition respektive tändhattar inte gäller förvaring som omfattas av ett tillstånd till innehav av vapen eller ammunition
- mängden röksvagt krut som får förvaras i bostad ökas till 5 kg
- aktiva skyttar som bedriver flera olika skyttegrenar och/eller är tillika jägare får möjlighet att genom ett specialundantag i föreskrifterna förvara 10 kg röksvagt krut i bostaden (lämpligen som en anmälningsskyldighet i enlighet med 21 § i förordningen (1988:1145) samt att
- krut klassas i begärlighetsgrad C.

Tillämpningsområde

Skytterörelsen konstaterar med tillfredsställelse att kapitel 2-6 samt 7.1 och 7.2 inte längre föreslås gälla den förvaring som omfattas av tillstånd till vapen eller ammunition enligt 2 kap. 8 § vapenlagen (1996:67). Då tändhattar enligt vapenlagen klassas som ammunition torde detta innebära att begränsningarna avseende den mängd finkalibrig ammunition och tändhattar som får förvaras i bostaden (4 kap 5 § och 7 kap 3 §) inte gäller för skyttar som innehar vapenlicens. Detta innebär att enskilda skyttar kan förvara den mängd ammunition som är nödvändig för att ha kontinuerlig tillgång till övnings- och tävlingsammunition. Detta underlättar i hög grad tillvaron för våra medlemmar.

Skytterörelsen hyser dock vissa farhågor att dessa undantagsbestämmelser inte framgår tillräckligt klart för den mindre lagkunnige. Skytterörelsen vill därför för tydlighetens skull att det ska framgå av texten 4 kap 5 § och 7 kap 3 § att mängden finkalibrig ammunition respektive tändhattar inte gäller förvaring som omfattas av ett tillstånd till innehav av vapen eller ammunition.

Mängd krut som får förvaras i bostad

Enligt 4 kap 5 § i förslaget får liksom tidigare högst två kilo krut förvaras i bostad. Att ladda sin egen ammunition (handladdning) är sedan länge en vanlig företeelse bland såväl skyttar som jägare. Uppskattningsvis laddar drygt 100 000 svenskar sin ammunition själv. De minsta förpackningarna av Nc-krut på marknaden är på 0,5-1kg. För gevärskrut är det vanligt med förpackningar på 3,5 kg. En normal pistolskytt som laddar sin egen ammunition behöver minst 4-5 olika sorters Nc-krut för att klara av de vanligaste kalibrarna. En gevärsskytt behöver också 4-5 olika sorters krut avsedda för gevärspatroner, som i regel kräver avsevärt mer krut per laddad patron. Erfarenhetsmässigt behövs alltså minst 4-5 kg för den enskilde handladdaren. En skytt som laddar sin egen ammunition och bedriver såväl pistolskytte som gevärsskytte behöver givetvis mer. Till saken hör även att många skyttar även är jägare, och de laddar i många fall också sin jaktammunition själva. Utifrån dessa fakta anser Skytterörelsen att mängden röksvagt krut (riskgrupp 1.3 eller 1.4) som får förvaras i bostad skall ökas till 5 kg. Denna mängd utgör ett minimum för att täcka den normale skyttens behov. Vidare anser Skytterörelsen att skyttar som bedriver flera olika skyttegrenar och/eller är tillika jägare och således har större behov skall få förvara 10 kg röksvagt krut i hemmet genom ett specialundantag i föreskrifterna. Detta kan lämpligen utformas som en anmälningsskyldighet i enlighet med 21 § förordningen (1988:1145) om brandfarliga explosiva varor.

Kravet på förvaring av krut i säkerhetsskåp

Lagen om brandfarliga varor (1988:868) har till syfte att hindra att sådana varor orsakar brand eller explosion som inte är avsedd samt att förebygga och begränsa skador på liv, hälsa, miljö eller egendom genom brand eller explosion vid hantering av sådana varor. Även om förordningen om brandfarliga och explosiva varor (1988:1145) anger att den som hanterar sådana varor skall vidta åtgärder för att hindra obehöriga att komma över dessa (17 §) så är detta syfte underställt det i lagen angivna huvudsyftet. Under inga omständigheter får kraven drivas så långt att de motverkar det i lagen angivna huvudsyftet. Krut klassas i begärlighetsgrad B vilket innebär att det skall förvaras enligt SS 3492. Att förvara krut i låst säkerhetsskåp ökar risken för explosion i samband med brand. Effekterna har dokumenterats genom ADR-prov med handvapenammunition (referens Vapenhandlarföreningens remissvar).

Enligt Vapenlagstiftningen krävs förvaring i SS 3492 endast för kompletta skjutvapen. Övriga tillståndspliktiga vapendelar skall förvaras på annat betryggande sätt och ammunition skall förvaras under säkert lås eller på annat betryggande sätt. Skytterörelsen anser att MSB kraftigt överdrivit stöldbegärligheten vad avser krut och att detta motverkar syftet med lagen om brandfarliga varor. Skytterörelsen anser därför att krut skall hänföras till begärlighetsgrad C vilket medger förvaring under hänglås klass 2. Detta är en ur alla synpunkter långt rimligare lösning.

Bo Walger
Biträdande Generalsekreterare
Svenska Pistolskytteförbundet
08-553 401 62
bo.walger@pistolskytteforbundet.se

Göran Nygren
Generalsekreterare
Svenska Skyttesportförbundet
08-450 38 50
g.nygren@skyttesport.se